

వేరు పురుగు

ఆ రామం, చిన్న పెద్ద కాకుండా వొక మోస్తరు పెద్ద పల్లెటూరు. ఆ వూరిలోని అన్ని యిళ్లకూ వికాలమైన పెరళ్లు, నాటిలో ఫలవృక్షములు, కూర పాదులు, పూలమొక్కలు, మంచినీళ్ళ బావులు వున్నాయి. అంచేతనే కాబోలు ఆపేరు వచ్చింది. ఆ వూరికి చిన్న పంచాయతీ బోర్డు, బ్రాంచి పోస్టాఫీసు కూడా వున్నాయి. వూరి తూర్పు సరిహద్దుగా వొక యెటికాలవ ఎల్లప్పుడూ ప్రవహిస్తూ వుంటుంది. వూరికి పడమరగా సుమారు మైలున్న దూరంలో రాజపురం అనే వొక పట్టణం వుంది. ఆ పట్టణంలో, పట్నానికి వుండవలసిన కొద్దులు, కచ్చేరీలు, స్కూళ్ళు, హాస్పిటలు, సినిమా హాల్సు, మొదలైన హంగులన్నీ వున్నాయి. సాధారణంగా ఆ రామంలోని చాలామంది ఏదో పనిమీదయీ పట్టణంలోనే దినములో చాలాభాగం గడుపుతూవుంటారు.

సరవన్న, వుర్రు సర్వేశ్వరరావు, ఆ రామంలో వొక గృహస్థు. అతనికి చిన్నతనంలోనే తల్లిదండ్రులు పెళ్ళిచేసి వొక యింటివాణ్ణి చేసేరు. పెళ్ళయిన కొద్ది రోజులలోనే తల్లిదండ్రు లిద్దరూ గతిం చేరు. ఆస్తి చేతికిరాగానే కిందూ మీదూ కానకుండా కర్వులుచేసి, దేశదిమ్మరై, కొన్నాళ్ళకి చెల్లని దమ్మడిలాగ తిరిగి స్వగ్రామానికి వచ్చేడు. ఆప్పటికి మిగిలినది సగం పడిపోతున్నయిల్లు, యెదిగి వుట్టింటిలోనే వుండిపోయిన భార్య. ఆమెను తీసుకుని వెళ్ళమని ఆత్మనారు పడేపడే బలవంతం చెయ్యడంవల్ల జీవనాధారం యెలాగా అని ఆలోచించేడు. ఆస్రంతా సున్నచుట్టి దేశాలు తిరగడంవల్ల అతనికి లోకజ్ఞానం బాగాకుదిరింది. పేచీలకు పెదబాబు నారదాంశి బాగా పట్టింది. అతనివద్ద మెచ్చుకోదగినది వక ప్రజ్ఞవుంది. చిన్ననాడు తిండి స్వయంగా యింటివద్ద వంపళ్ళు పెట్టి కాపీలు (యింగ్లీషు, తెలుగు) వ్రాయించడంవల్ల, దస్తూరీ ముత్యాల కోవలాగుండేది. రెండుచేతులతోను సాఫుగా వ్రాయగలడు. స్కూలు పైనలు వరికు చదివేడు. దేశసంచారంవల్ల ఇంగ్లీషు భాషలో మాట్లాడగలడు. యివన్నీ ఆధారం చేసుకుని రాజపురంలో కొద్దులకు, యితర

ఆఫీసులకు, మార్కెట్టుకు, దగ్గరగా వొక కొట్టు తీసుకుని డాక్యుమెంటు రైటరుగా పనారంభించేడు. ఎవనిమీదైనా కన్ను వేశాడంటే వాణ్ణి యేదో మాయాపాయం చేసి గోతిలో దింపేడన్నమాటే. పొద్దుట లేచిందిమొదలు యెవడిమీద ఆస్రం ప్రయోగించి డబ్బు లాగడమా అని ఆలోచిస్తూనే వుంటాడు. కొద్ది నెలలకే అతడి రాసి బాగుండడంవల్ల సబురిజిస్ట్రార్, పోలీసువారు, మేస్త్రీటు కచ్చేరీ వారు పరిచయస్థులయ్యారు. కొంత ధనార్జనకూడా చేసి యిల్లు మరామత్తు చేయించి భార్యను తెచ్చుకున్నాడు. అతనిపని బాగుండేది. గ్రామంలో అందరు భయంకొద్దీ అతనిమాట కెగురుచెప్పేవారు కారు. సరవన్న నా వూళ్ళో లక్ష్యపెట్టినవాడు వొకజ్జే అతనిపేరు పెద్దయ్య. అతనికి కాలవకింద సుమారు అరవై యకరాల పల్లం

తాతలనాటినుండి వుండేది. అదంతా స్వంతనేరీతింద వుంచుకొనేవాడు. పెద్దయ్య ఇంగ్లీషుచదవకపోయినా, అమరం, ఆంధ్రం బాగా చదువుకుని రెండు భాషల్లోను మంచి జ్ఞానం సంపాదించి తీరిక కలిగి నప్పడల్లా ఏదో గ్రంథమో, పురాణమో చదువుకునేవాడు. తనవులంటే అతని కిష్టంలేదు. ఎవరేనా తనవద్దకు సలహాకి వస్తే సరియైనసలహా యిచ్చేవాడు.

2

అది ప్రవ్యమాసం. సంక్రాంతి పండుగముందు. చలిబాగా వేస్తూంది. సరవన్న తెల్లవారకమునుపే లేచి, దుప్పటి కప్పుకుని చెవులు మూసేట్టు పాగా చుట్టుకుని, వొక చుట్టముట్టించి, మరొకచుట్ట అగ్గిపెట్టె బనియను జేబులో పెట్టుకుని వూరి బయటకు, కాలవగట్టుకి బయలుదేరుడు. కర్రకులు వరిచేలుకోసి కుప్పలు కళ్ళోలలో వేసి వుత్సాహంగా పాటలు పాడుకుంటున్నారు. సరవన్న కాల

కృత్యాలు తీర్చుకుని పండుగ కర్వులకి ఎవరినుండి డబ్బు పిండుదామా అని ఆలోచిస్తూ వక పొలం గట్టుమీదనుంచి నడిచి వస్తూండగా, ఆ గట్టుకి పడమరగా వున్న పొలంగట్టు కొత్తగా వేసినట్టు కనబడింది. తనకున్న అతని బుర్రలో వొక స్క్రీము మెరిసింది. తాను నిలుచున్న మడి సన్యాసనే రెతుదని తెలుసును. ఆ సమయానికే కొంతదూరంలో సన్యాసి కనుపించేడు. అతడు తన నైవే వస్తూండడం చూసి సరవన్న గట్టుదిగి అడుగులు లెక్కపెట్టు తున్నట్టు కనపడేలాగ యీ గట్టు దగ్గరనుంచి ఆగట్టుకి, అటునుంచి యిటూ రెండు మార్లు నడిచి తిరిగి గట్టు యొక్క నిలుచునే సరికి, సన్యాసి కూడా అక్కడికి చేరి, “ఏటి బాబూ! సరవన్న గోదూ! అజేటి పొలం కొలుస్తున్నారాయేటి.” అనడిగేడు.

“ఆ!! అలాగే. చూడు సన్యాసి. యీ పొలం నీ దేకదూ. దీనికి పడమర వున్న పొలం యెవరిది?”

“అదా!” అని వేలుచూపుతూ “అది యెంకన్నగోరి నూరన్నది.”

“అలాగచెప్ప! ఏమైనా నూరన్న గట్టివాడే. అయినా నా కెంధుకీ పిసరుకోసం అక్కర్లనిగోల” అంటూ చుట్ట నోట్లొక్క పెట్టుకుని అగ్గిపుల్ల వెలిగించాడు.

“ఏటిబాబూ పిసరేటి. నాకేటి తెలకుండా వుంది. కూంతసెప్పండి బాబూ.”

“అబ్బే! ఏమీలేదు. నిరుడుకోతలెంతర వాతయాలాగే వకనాడునీపాలాని కడ్డంగా నడిచేను. యిప్పుడు దూరంనించి చూస్తే వెడల్పు తగ్గించేమోననిపించి అడుగులు లెక్కపెట్టుకుంటూ, ఎందుకేనా మంచి దని అటూ యిటూ నడిచేను”

“ఏటి తమరు సెప్పేది?”

“ఏంలేదు. చూడూ ఆగట్టు నూరన్న కొత్తగావేశాడా? కొంచెం, మూడడుగు లిటొచ్చిందేమోనని అనుమానం”

“అయితే బాబూ! యీ మూడడుగులూ నూరన్న ఆడిపొలంలో కలిపేసుకున్నట్టే?”

“నాడే.”

“అది కొత్తగా కనబడుతుంటే, రిజేక్ట్ చేసేవా ఏంటి.”

“శీతలు, ఎలికలు పెద్దకన్నా లెట్టెనే గట్టు కూలిపోయి నీరు నిలవలా. అంచేత గట్టంతా మళ్ళా పోసేను బాబూ.”

“అంతేనా! మరేమీ లేదుకదా?”

“మరేటుంతుది బాబూ! యింతకీ తమ రెండు కిదంతా అడుగుతున్నారు. ఏమైనా వుందా యేటి?”

“వుంటేనేం, లేకపోతేనేం. నాకండు కా ఘోష. నేను పోవాలి. అర్థంతుగా నలు రిజిస్టరుగార్ని కలుసుకుని దూపాడు రైతుల దస్తావేజులు రిజిస్ట్రీ చేయించాలి.”

“బాబూ! ఏదో అనే నెల్లిపోతానంటే యెలాగ? అశోక్ నెప్పే నెల్లండి.”

“అయితే చెప్తాను విను. నువ్వు సన్యాసి పాలంలో నిలుపునా పుత్తర దక్షిణాలకు మూడడుగులమేర కలిపేసుకుని కొత్త గట్టు వేశావని అత గాడి ఆసుమానం. ఏదో పోలీసు రిపోర్టు అంటూవుంటే నేను తార సమై యేమిటని అడిగితే యిది కథ. తెలిసింది. నేను పోవాలి. నువ్వెళ్ళు. రాత్రి లోమ్మిది గంటల తరవాత నువ్వు కళ్ళాని కళ్ళేటప్పుడు రా. ఏమైనా విశేషాలుంటే చెప్తాను. నేను తొందరగా పోవాలి.”

నూరన్న వీధిమలుపుతిరుగుతూవుండగా సన్యాసి వచ్చి “ఏటి బాబూ! నూరన్న తవురికాడికొచ్చేదా యేటి? మలుపు తిరుగుతుంటే నూసినాను.”

“ఆ! నేనే నీపాలం ఆక్రమణ గురించి భోగటా చేదామని రమ్మన్నాను.”

“ఏటంతాడు బాబూ?”

“కొత్తగట్టు వేసినట్టు వొప్పకున్నాడు గాని బొక్క బాసెడైనా నేల కలుపుకోలే దంటాడు.”

“తెంకంటారు?”

“నేననడం యేమిటోయ్! నీ భూమి నూరన్న దురాక్రమణ చేసేడని నీకు నమ్మకం వుంటే, అది చల్చీ నువ్వు సంపాదించాలంటే వెంటనే సివిలు, క్రిమినలు చర్యలు జరిపించాలి. నేను పట్టుం పోవాలి. నీ కిప్పమైతే యిప్పటికి యాభై రూపాయిలు పట్టుకుని వొక గంటలో పట్టంలో నా ఆఫీసుకురా. నా పనులన్నీ వెనకబెట్టి ముందు నీవిషయమై వకీలునీ, పోలీసు సభివచ్చేక్కరని కట్టుదిట్టం చేస్తాను. మరి నేను వెళ్తా.”

“బాబూ! యీ సంగతి పెద్దయ్య పెవి నేలే ఏమియినా సేతాజేమో.”

“అది నీయిష్టం. కాని నూరన్న అలాగ చెప్పతూవుంటే పెద్దయ్య వింజేస్తావోయ్. వొస్తే వో గంటలోవున రా. లేకపోవే నీ

మల్లియేటికి మరి మూడడుగులు కలుపు తాడు. తవిరెలాగేనా కటాచ్చింది నాబూమి నాకొచ్చేట్టునెయ్యాలి బాబూ”

“నాకు తగువులంటే యిష్టం లేదు. అయినా నువ్వు పట్టుదలగా వున్నావు. ఆలోచిస్తాను. పది గంటలకి యింటికిరా చెప్తాను.”

వేసిన బీజం నాటిందికదా అని సంతోషిస్తూ, మధ్యదారిలో నూరన్న కళ్ళం దగ్గర కొచ్చి అతణ్ణి వెంటనే తనవద్దకి రమ్మని చెప్పి యిల్లు చేరుకున్నాడు. సరవన్న కాఫీ తాగి వీధి గుమ్మర మీద కూర్చుని కాయితాలు వ్రాసుకుని, వంటం

దని తన ఆక్కగారు చెబితే స్నానంచేసి భోజనంచేసి, తాంబూలం, చుట్ట నేవించి రాజపురం వెళ్ళడానికి దస్తాయిలు కట్టుకుని సిద్ధంగా వున్నప్పుడు నూరన్న వచ్చాడు. “దండాలు బాబూ! సరవన్నగోరు. ఏటి సేసం, రమ్మన్నారు?” అన్నాడు.

“ఏమీ లేదు. వొక చిన్న భోగటా నిన్నుడుగుదామని. చూడూ, నీ పాలం సన్యాసిపాలానికి పడమరగా వున్నదే కదూ?”

“అవును బాబూ.”

“దానికి సన్యాసి పాలానికి మధ్యనున్న గట్టు నీకేగదూ?”

★ వేరువు రుగు ★

కర్మం. నేను మళ్ళా సాయంకాలం చాచా దొరకను. వోస్త్రీ యాచాళ్ళలా నీపనిమీదే తిరగాలి."

"అయితే డబ్బొట్టుకొని వోస్త్రాను బాబూ."

సరవన్న రాజపురం వెళ్ళి తన కొట్టు తెరిచి కాయితాలేవో రాసుకుంటూ సన్యాసికోసం యెదురుమాస్తూ వుండగా సుమారు గంటన్నర తరవాత అతడు వచ్చేడు.

"ఏమాయ్! యంతరిస్వం తేసేవు? డబ్బు తెచ్చేవా?"

"మాయమ్మ మెళ్ళో తీగ కోమటి గుబ్బన్న దగ్గర తాకట్టెట్టి యావై తెచ్చేను. ఆ కోమటి గంట తిప్పలు పెట్టి మరీ డబ్బు చేస్తున్నా బాబూ, అంచేత తిస్వమైంది."

"అడవిల్లా తే. యిప్పుడు వకీలు గారు కోర్టుకి వెళ్ళిపోయింటారు. నువం చుండు నలినప్పేక్షరు గారి దగ్గర కర్ణం."

3

పోలీసు స్టేషను బయటి వరం దా లో బెంచీమీద సన్యాసిని కూర్చోబెట్టి సరవన్న లోపలికల్లి సవినప్పేక్షరు సుంద్రాపు గారికి సమస్కారం చేసి నిలబడాడు. ఆయన "హల్లో నారదా! ఏం వికేవం? యీలాగా చేస్తువు?" అని పలకరించాడు.

"చిత్రం! వొక చిన్న భూమి తగాయిదాగురించి మీ సలహాకోసం వచ్చేను."

"ఏమిటి! అది వెట్టా (wet), డ్రైయా (dry)."

"అట్టే వెట్టా కాదు. అట్టే డ్రైయా కాదు. ఓపాళంగా వుంటుంది."

"అంతే?"

"వో పదిలైస్తు కంప్లెయింటు. అడుగో ఆ బెంచీమీద కూచున్నాడు కంప్లెయి

ంటు. చిన్న సంసారి. తమరు కటాక్షించాలి."

"యీపనినకు నాట్రైంపేస్తు చెయ్యలేను. పెద్ద మర్దకునేను యిస్కెట్టికేవనుకి నేను బొంబాయి, కలకత్తా, యింకా ఆవసరమైతే నారర్నిండియా అంతా గాలించి కూపీలు తియ్యాలి. అయినా నువ్వు చెప్పేవు కాబట్టి తే. డి.లో నోటు చేస్తాను. ఏం జరిగింది?"

"ఫిర్యాది మామిళ్ళ సన్యాసి, సాకీను ఆరామం. వృత్తి వ్యవసాయం. అతని పాలానికి పళ్ళిమంగా గరువుమారన్న అనే రైతు తాలుకు పాలం వుంది. అతడు తన పాలానికి సన్యాసి పాలానికి మందడిగా వున్న గట్టు రిపేరేషన్ చేయించేమిషన్ కొత్త గట్టుపేస్తూ ఫిర్యాది తాలుకు పాలంలో నిలుపునా వుత్తరదక్షిణాలకు మాడడుగుల మేర దురాక్రమం చేసేడు. అది కంప్లెయింటు."

"వోయ్! వొంబైయారా! ఆ సన్యాసి నిలా పిలువు"

వొక కనిపేబు "సన్యాసి! సన్యాసి!" అని పిలిచేసరికి సన్యాసి వొచ్చి అందరికీ సమస్కారం చేసి నిలుచున్నాడు.

"ఏమాయ్! నూరన్న అనే ఆసామిమి యిద్దరి పాలాలమందడి గట్టు రిపేరు చేయించడం నీరు తెలుసునా?"

"నీ త్రం బాబూ తెల్పును"

"అయితే నువ్వప్పు డెట్టేవా?"

"నేను బాబూ."

"ఎంచేత?"

"అడి గట్టాడు బాగు చేసుకుంటే నాకే టని వొల్లకున్నాను."

"మరి యిప్పుడే తగు జంతుకు?"

"నా పాలంలో కొంత కలుపుకున్నా డవి అనుమానం బాబూ."

సరవన్న అప్పుడందుకున్నాడు. "అనుమాన మేమిటి నీ మొహం! నిశ్చయంగా కలుపుకున్నాడు. అడడానికి వెళ్ళితే వొక్కణ్ణి చేసి యీ ఆసామిని నూరన్న, కూలి వాళ్ళూ నానూరున్నాపల్లా అడి మెడపట్టి గంటివేసేరు. అంచేతే తమవద్ద ఫిర్యాదు. అంతేకదా సన్యాసి."

సన్యాసి తల గోక్కుంటూ "నీ త్రం బాబూ." అన్నాడు.

"సరే సాక్షు లెవర"ని సుంద్రాపు గారడిగేసరికి సరవన్న ఎవరినో చూచు పేర్లు చెప్పేడు. సన్యాసి తెల్లబోయి చూస్తున్నాడు. సరవన్న ఆదివరకే తాను వ్రాసి

పేరు మోసిన డాక్టరు గారు ఆవేళ వెళ్ళాన్ని బిడ్డల్ని వెంట బెట్టుకొని బీచికి మికారు వెళ్ళారు. అక్కడ ఎవరో వన్నెల విసన కర్ర ఎదురై డాక్టరు గారి కేసి చూసి ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వి, బిక దణ్ణం పారేసి వెళ్ళిపోయింది. డాక్టరు గారి భార్య డాక్టరు గారిని అడిగింది - "ఈవిడ ఎవరూ" అని. "ఆ! ఎవరో! వృత్తి ధర్మాన్ని బట్టి తారసిల్లం. అంతే!" అన్నాడు. "ఎవరి వృత్తి ధర్మం?" అని ఆవిడ అడిగింది.

అమృతమువంటి

అనంగ ప్రభాయాకుతి

సుందరమైన యోగ్యనానికి. ప్రకాశవంతమైన తేజస్సుకు ఉత్తమమైనది. దాకువును గట్టివరని వృద్ధిచేయును. వింపినవకవెందిన వరముంబు కలిపి, వజ్రశృంగును చేకూర్చును. ముఖమైన దాంవశ్యశీవికమునకు ఉత్తరవారముగలంబుంబు. 30 మాత్రము. 10, 15 మాత్రము. 5.

మదనమంజరి ఫార్మస్టీ

184, వైశాలియ రోడ్డు, మద్రాసు.

నిజవాడ-శ్రీనివాస మెడికల్ సైన్సు పాఠశాలకు రాజమండ్రి-ఈశ్వరదాస్ డి. పుణ్యంకోడు నెల్లూరు. ఆర్యన్ ఫార్మస్టీ-అంబరకోడు ఇతర కేంద్రాల్లో ఏ వెంట్రు కొబిలి.

వుంచిన వో తెల్లకాయితం రావు సరిచేసి సుంద్రాపు గారికి మ్న "నేను మనవిచేసిన పదిలైనుల గంధం ఆ రావులో వున్నది. తమరు చిత్రించి తగు క్రెడ్ట చేసి దర్మాపు జరిగించాలి. కలవా?"

"సరే! నేనైనా, హేడ్డు వెంకటేశం అయినా వస్తాం."

కోర్టు లంచి ట్రైముకి సరవన్న, సన్యాసి బారురూం ద్వారం దగ్గర కాసేరు. లాయర్లు వొక రొకరు వొస్తూ వాళ్ళిద్దరినీ చూసి కొంచెం నేపు నిలబడి లోపలికి వెళ్ళిపోతున్నార. ఎడ్వొకేటు సారంగపాణి గారు వొచ్చేసరికి సరవన్న సమస్కారం చేసేడు. సారంగపాణి ఆరు నెల్ల కిందట ఎడ్వొకేటుగా ఎన్రోలై రాజపురంలో మునసబుకోర్టు, సబుకోర్టు వున్నాయని అక్కడ బోర్డు కట్టేడు. వయసు సుమారు యరవైమాడు సంవత్సరాలంటాయి. యిటువంటి కొత్త వకళ్ళకే దావాలి వొప్పజెలితే వుధయత్రా లాభిస్తుందని సరవన్న వుద్దేశం. సరవన్నను చూసి సారంగపాణి సమస్కారం అందుకుని, "ఏమండీ సరవన్న గారూ! ఏం వికేవం? అత డెవరు?"

"చిత్రం. అతనిగురించే తమ దరిసేనా నికి వచ్చేను. తమకు తీరుబాటుగా వుంటే యీలంచి యింటర్లులో తమతో చిన్న సలహా చేయాలని వచ్చాం."

“తీరుబాటా! ఆ మాట మన భావలో వుందా? చచ్చిపోవాలంటే తీరుబాటలు లేదు. సబుకోర్టులో వొక విజ్ఞో తరఫున వారసత్వం అప్పీలు పడేశాను. హీరింగ్ అవుతున్నాది. ముఖ్యమైన సాక్షిని విచారణ చేస్తున్నాను. జడ్జి గారు లంచిత్రవాదిగకుండా పది నిమిషాలు వైమిచ్చారు. మీ రొచ్చిన పనేదో వేగం తేల్చియండి.”

“తమరు టిఫిను చేస్తూవుంటే మనవి చేస్తాను. తమకు వున్న పని నాకు తెలియదా? ఓయ్! సన్యాసి, వకీలుగారికి ఆ రిడెన్సు, నాలుగు దోసెలు, రెండు మైసూరుపాకులు, రెండు ఫ్లేట్లు బాదం హుల్స్, రెండు కప్పల కాఫీ, పాలఘాలు కాఫీకబ్బు కెళ్లి పట్టా. రెండు మంచి మిరాకీల్లు కూడాను. నీ కివన్నీ జ్ఞాపకం వుంటాయో లేదో” అని వొక చీటి వ్రాసి, రెండు రూపాయలు చేతిలో పెట్టి పంపించేడు. తరవాత సరవన్నా, వకీలుగారు బారు రూంలో వొక బెంచీమీద కూర్చున్న తరవాత వకీలుగారు “ఏ మిటండి దావా?” అన్నారు.

“యీ రైతులొక పాలంలో సుమారు పది నెంట్లు పారుగునున్న రైతు దురాక్రమణ చేసేడు. అందుకు దావా.”

“ఎలాగ చేసేదూ?”

“తనపాలంగట్టు పాడైపోయిందని, అది తీసి వేసి కొత్తగట్టు వేయించే విధమీద యీ పది నెంట్లూ ఆక్రమించేడు.”

“యిందులో విశ్వామిత్ర స్పృష్టి యేమీ లేదుకద. ఏమాత్రమైతే అబద్ధం వుంటే యీ కొత్తముసలుగారు వున్న పాడైపోయి కేసు కొట్టియడమే కాకుండా పార్టీని పెర్మిటీ సేరం కింద ప్రాసిక్యూషన్ కు కూడా ఆర్డరు చేస్తారు.”

“అలాటిదేమీ లేదు. అయినా దావా బలంకోసం చిల్లర, చిల్లర పాక్ష్యాలు సంపన్నాలు బనాయించాలి. యెంత నిజమైన దావా అయినా కొంచెం అబద్ధంకలియండి బలపడదు కదండీ. ఎంత మంచి బంగారమైనా కొంచెం రాగి కలిస్తేనే గాని గట్టిపడదు.”

“అయితే మనశీలైత నిర్ణయించారు?”

“చిత్రం. దావా ఆస్తి విలువ తక్కువ. రైతు బీదవాడు. తమరు మాస్తూనే వున్నాడు, తమ టిఫినుకోసం డబ్బు వేసేయిచ్చేను. అంచేత నెంట్లకి రూపాయి చొప్పున పదిరూపాయలకు కుదిర్చిసరికి నాతాతలు దిగొచ్చారు.”

“యింతేనా! యీ భాగ్యానికి నన్నెందుకు చంపుతారయ్యా!”

“తమరలా అనకూడదు. చిన్నా, పెద్దా అనకుండా యేది వస్తే అది వకాల్లా పట్టితే

గాని ప్రాక్టీసు అందుకోడు. తమది పిన్న వయస్సు. నేను చేప్పినది తో నెయ్యకండి. మధ్యదారిలో గున్నయ్య గారడితే తప్పించుకుని తమవద్దకే వచ్చేను. కేసు గెలిస్తే మరింత మట్టు జెప్పిస్తాను.”

సన్యాసి టిఫిను తెచ్చింతరవాత వకీలు గారు సరవన్నా యిద్దరూ టిఫిను తిని, వకాల్లా ఫారంమీద సన్యాసి వేలుముద్ర వేయించిన తరవాత లాయరుగారు కోర్టు హాలుకి, సరవన్నా, సన్యాసి

సరవన్న కొట్టుకొని వెళ్ళారు. అక్కడ సన్యాసి, “బాబూ! ఆ వొకీ తెక్కడ దొరికేడు తవురికి. వుల్లిపిచిక నాగున్నాడు. గొంతుకనేడు. మాట తడు ముకుంటున్నాడు. నారాయణరావు, అప్పారావు గోరిలాంటి వొకీ శృక్తిస్తే బావుండునేనా.”

“ఆ! వాళ్ళదరిసెనం దొరకదు. దొరికిందా నూరురూపాయల నోటు కనపడితే గాని మనవేపు చూడరు. మన దావా బలమైనదీ, నిజమైనదీని. ఏవకీలు పట్టినా

తెల్లగా
ఉతుకబడినవి

ప్రకాశవంతముగా
ఉతుకబడినవి

ఇందుకు సన్ లైట్ సబ్బు కారణము

బాదకుండగనే బట్టలను తెల్లగాను, ప్రకాశవంతముగాను ఉతుకును:

SUNLIGHT SOAP

S. 200-50 TL

★ వేరువురుగు ★

గురువుగా కర్చులతో సహా డిక్రీవస్తుంది. అదిగాక, సారంగపాణిగారంటే లాకాయి లాకాయివకీ అనుకున్నావా యేమి. ఆయన మద్రాసులో వొక సంవత్సరం ప్రాక్టీసు చేసేడు. (ఎవెంటిను!). అప్పుడు జెడ్డిలకే తప్పలు దిద్దితే, ఏలాగైనా వొదిలి పించుకుందా మని వెంటనే డిప్యూటీ జడ్జి పనియిప్పిస్తాం జెళతారా అంటే, అది తన స్వేచ్ఛకే ఆటంకం కలిగిస్తుందని, వొద్దని, ఆక్కిడుంటే వాళ్ళతో జోజూతుకునే అని యిక్కడికి వచ్చేసేడు. మనిషి చిన్నయితే నేం, గొంతుక చిన్న దైతే నేం; వొక్కొక్క లాపాయింటు తీసేసరికి అంత జడ్జిగారూ ఆగవలసిందే. చి మ్మిరపకాయ చిన్నదికాదూ. ఆయన్నీ దావా వక్కాల్లాకి వొప్పించేసరికి నాతల ప్రాణం వొక్కొచ్చింది. నువ్విచ్చిన యాభైరూపాయిలూ ఫీజుకింద బలిపాలుకుని యిస్తేనే కానిపుచ్చు కోలేదు. టిఫిను కిచ్చిన రెండురూపాయిలు వాచేతివే. శత్రువుదయమే మనం ఆయన యింటికెళ్లి కాయితాలన్నీ గాయించాలి. వాలంటరీకి పదిరూపాయిలు పట్టుకొనిరా, వామాటకేం. దావా గల్పిమల్లా నీభూమిని కొస్తే నాకంటే చాలు.”

చీకటిపజే వెళ్ళి వాల్లిద్దరూ కలిసి ఆరామం వెళ్ళిపోయారు. ఆ రాత్రి సరవన్న భోజనం చేసి విధరుగువూడు కూర్చునివుండగా నూరన్న, చలికే వొక పచ్చడం కప్పకుని, వొక దుప్పటి తలకిమట్టి, వొకచేతిలో పెద్ద బాపాటికర్ర, వొకచేతిలో కూరికేను లాంతరుతోవచ్చి సరవన్నకు దండంబెట్టి కొంచెం దూరంగా కూచున్నాడు.

“బాబూ! సన్యాసి మాటేటి? తమ కేమైన తెల్పిందా?” అనడికేడు.
 “మనం అనుమానించినట్టే చేసినట్టుంది. సవిన స్వెక్టరు గారూ, సారంగపాణిగారు కనసించి చెప్పారు. సివిలూ, క్రిమినలూ కూడా జరిపిస్తున్నట్టున్నాడి.”

నారసింహలే హ్యుము

బంగారు చెర్చబడినది. మేపాసు, నిక్కాక, నిస్సత్తువ, కుక్కు, వస్తుమును కూరించి బలమును, కాంతిని, వీర్వ్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 టు|| డబ్బి రు. 8-4-0 పోస్టేజీ 12 అ. టి. సి. ఏ. డ్రికంపెని. “ఆయుర్వేదసహజం” పెరినేపి-వెల్లూరు జిల్లా.

“మరలాగ. తంకే దకలు పుచ్చుకుని రచ్చించాలి” అని కొంచెం ఆలోచించి, “నూ పెద్దయ్యతో నెలితేయేటైనా నేస్తా జేమా?”

“నీయిష్టం. అలాగే చెయ్యి. నన్నుడిగిన భోగలూ నేను చెప్పేను. అయినా నూరన్నా! వొక సంగతి చెప్తాను. కోప్పడకుండా విన. పెద్దయ్యంటే నాకూ గొప్పగతే. దేవుళ్ళాంటివాడు. కాని అతనికి పురాణాల్లాను, వేదాంత గ్రంథాల్లాను ఏముందో తెలిసినట్టు కోర్టులూ, కేసులూ, పేచీలు ఏం తెలుస్తాయి? అతణ్ణి సలహా అడిగేవనుకో. రాములవారంతటివారికే కష్టం లాచ్చేయి. కృష్ణభగవాన్లకీ నీలాపనింద లాచ్చేయి. మనమనగా యెంత; వొచ్చిందేదో దైవంమీద భారంపేసి అనుభవించాలి, అని వేదాంత చెప్తాడు. కాని పేచీకి పైపేచీ వెయ్యలేదు. నిజమేనా?”

“నిజమే బాబూ. అయితే నన్నేటి నెయ్యిమంతారు?”

“శత్రువుదయం చల్లది తిని తిన్నగా రాజపురం చెల్లి నా ఆఫీసుదగ్గరుండు. చేతిలో వో యాభైరూపాయిలు పట్టుకురా. నేను వొచ్చి తక్కిన పనంతా చేస్తాను.”
 “ఏటిసేస్తారు బాబూ! రూపాయి లెండుకూ?”

“ఓయ్ వెరివాడా! డబ్బులేకపోతే నిన్ను, నన్ను చూసేవారేవరు? అది వుంటే కొండని పిండిచెయ్యగలం. మొట్టమొదట మనం వెళ్ళి హేడ్కుగారిని కలుసుకుని మాట్లాడాలి. తరవాత గట్టి వకీలుని పెట్టుకోవాలి.”

“సవినప వెకేటోరిని మానేసి హేడ్కుగో రెండుకు బాబూ?”

“నీకేం తెలుసు. పనంతా నడిపించే వాడు హేడ్కు. సవిన స్వెక్టర్లు, ఇన స్వెక్టర్లు గుల్లో దేవుల్లాగ కూచుని పనంతా వీళ్ళచేతి చేయిస్తారు. యీసవాళ్లన్నీ యెందుకూ? వొక్కమాట చెబుతాను విన. నీకీ గ్రంథం నడిపించడం యిష్టమై, నామీద నమ్మకం వుంటే నేను చెప్పినట్టుల్లా చెయ్యి. లేక పోతే వొక దండం పెట్టేసి, నీ యిష్టం వొచ్చిన వాళ్ళ సలహా తీసుకుంటావో, చేతులు ముముచుకుని కూచుంటావో, నీకు తోచినట్టుగా చెయ్యి. నాకు నిద్దకొస్తున్నాడి. వుదయం వేగంగాలేచి చాలా కాయితాలు రానుకోవాలి.”

“తండు నెప్పినట్టు నేస్తా బాబూ. ఎలా గనారచ్చించాలి.”

“నీకు భయమేమిటి! నువ్వేమై నా ద్రోహం చేసేకదా.”

“తంరికీ తెల్ల? అంతటికీ తంకే వున్నారు.” నూరన్న కళ్ళాని కెల్లిపోయేడు. మరూడు సరవన్న కొంచెం ముందుగానే రాజపురం వెళ్ళి నూరన్న రాగానే అతను తెచ్చిన యాభైరూపాయిలూ పుచ్చుకుని పోలీసు స్టేషనుకు బయల్దేరి వెళుతూ వుండగా దారిలో హేడ్కు కనబడగానే ఇద్దరూ నమస్కారం చేసి నిలబడ్డారు.

“ఏముండీ సరవన్న గారూ! యీ పక్షి యెవరు? ఏమిటి సంగతి?”

హేడ్కుకి కంటితో సంజ్ఞచేసి, “చిల్లం! తమ దరి నెనానికే వెళ్ళావుంటే వెతక బోయిన తీగ కార్లకీ తగిలించన్నట్టు తమకే యెదురుపడ్డారు. తమరు నిలుచునే వున్నారు. అలా రీడింగు రూములోకి దయచేయండి. వో ముఖ్యనిషయం తమతో మాటాడాలి. ఏమాయ్ నూరన్నా. హేడ్కు గారికి వో మంచి ఆరంజబుడ్డి కొట్టించి గ్లాసులో పోయించి, వొక కత్తెరమార్కుని గరల్లు పెట్టి, వొక అణామితాకల్లిపట్రా. పక్క వీధిలో బంగారయ్యుడుకాణకి వెళ్ళు. మంచినన్నీ అక్కడుంటాయి. యీ రూపాయి తీసుకోళ్ళు.”

రూపాయిచ్చి నూరన్న నివసించిన తరవాత యిద్దరూ రీడింగురూంలో కుర్చీలపైని కూచుని మాటలారంభించారు. “ఏం బాబూ ఏమిటిసంగతి?” అన్నాడు హేడ్కు.

“ఏమీలేదు. యీ నూరన్న తన పొరుగురైతు సన్యాసితాలాకు పాలం ఆక్రమించేడని, ఆ సందర్భంలో అతణ్ణి నానా తిట్లూ తిట్టి మెడబెట్టి గంటించేడని ఫిర్యాదు. అది దర్యాప్తుచెయ్యడానికి మిమ్మల్ని పంపుతానని సవిన స్వెక్టరుగారు కలివిచ్చారు. అదేదో మీరు తేల్చియాలి.”

“నిన్ను నా సన్యాసితాలాకు ఫిర్యాదు కూడా మీరే దాకల్చేయించినట్టుండేకీకుడి యెడమా కూడా వాయిస్తున్నారే.”

“ఏవాయింపూ లేకపోతే బతకడం యెలాగ? మీ వంటి ఆఫీసర్లన్నేహం సంపాదించడం యెలాగ?”

“పెద్ద హోదాయిచ్చేకే. మీ నోటి వాక్కొన్ని అలాగే అయితే యింకా క్యారటు సంపాదిస్తాను.”

“తప్పకుండా తమరు కాక పోతే మరెక రున్నారవదానికి? మరి యీతగవు మానేంజేస్తారు?”

“అయితే యెంతపాలం ఆక్రమించేడని తగువు? పెట్టుకోవలసి న అర్జీ తయారైందా?”

“ఎమాత్రమండీ. అయిదులైను.”
 “యింతేనా? దీనికోసమేనా ఎండలో
 దేవుడా అని మైలున్నర నడిచి తిప్పట
 వద్దం?”

“చిన్నదని వొడిలేస్తారా? చిన్నదొస్తే
 చిన్నదీ, పెద్దదొస్తే పెద్దదీ పరిష్కరిం
 చాలి. రైతు మోతుబీ కాడు. కటాక్షం
 చండి. అర్జీయిదిగోకవరులోవుంది.”

పుచ్చుకుని “సరే. శేఫుసాయంకాలం
 వొస్తాను. మూడుగంటలకి. అయితే అవతల
 పార్టీమాటేంజేస్తారు?”

“అతడప్పడే సివిలు నడిపిస్తున్నాడు.
 శేఫు మీ రొచ్చేవేళకి నేను బాబోలై
 పోతాను. పుభయపార్టీలూ మీ చేతిలో
 వుంటారు. మీకే యెలాగో వోలాగ చూసు
 కుని పరిష్కరించండి.”

మూరన్న ఆరెంజి వగైరాలు తెస్తే అవి
 ఆరగించి చేద్దాడు. “మూరన్నా! నీకు
 సన్యాసికి శేఫు సాయంకాలం మూడుగంట
 లకి మీ పూగసంతెబతులులో హాజరుగా
 వుండమని తాభీదులు యీవేళ పంపుతాను.
 మీరు వెళ్ళండి. రాంరాం.”

సరవన్నా, మూరన్నా కలిసి వకీలు
 గున్నయ్యగారింటికి వెళ్ళావుంటేదారిలో
 మూరన్న “బాబూ! ఏ వోకీలుగారికాడ
 కల్లున్నారు? పెద్దవొకీల్లియిళ్ళన్నీ దాపేసి
 నాపే?”

“ఎద్యోకేటుగున్నయ్యగారింటికోయో.”
 “గున్నయ్యగారంటే ఆ కురోడు
 గాదా? ఆరికేటితెల్పును బాబు యీ
 చిక్కలు?”

“చాల్వాల! ఆయన ప్రజానీకేం తెలుసు.
 వెళ్ళాళ్ళకిందనే వొక దావా డ్రాగోర్లు
 వరకూ వెళ్లి మళ్ళా యీ డ్రాగోర్లు రిఫులైంది.
 పార్టీ అద్దంకోర్టీ వాదగిరికి సలహా
 కొచ్చేడు. వెంటనే నేను గున్నయ్యగారి
 కదావా వొప్పజేప్పేను. అందులో
 ఆయువుపట్టు మా జేపాయింట్లు తీసి
 బాయిదా నాటికి రడిఅయి వాటిమీద అర
 గంటసేపు అర్జ్యమెంటు చేపితే బారు
 బారంతా నిశ్చేష్టులైపోయారు. జడ్జిగారు
 కూడా డ్రాగోర్లులో తెగని చిక్క యిట్టే
 విడదీసేరని మెచ్చుకుని వెంటనే పార్టీ
 పక్షంగా డిక్రీయిచ్చిసేరు. అసలు గవర్న
 మెంటువారి యనకి డబ్బిచ్చి వైచదువుకి
 యింగాండు, అంటే నీమదేశం పంపుతా
 మంటే మనలి తల్లిదండ్రులమీద భక్తికొద్దీ
 వారికోసం యిక్కడే ప్రాక్టీసుపెట్టేరు.
 మూరన్నా! వొక్కమాటచెబుతాను విను.
 నేను యెంచిన వకీళ్లు లాకాయ లాకాయ
 గాళ్ళు కారు.”

మూరన్నకు గట్టిమమృకం కుడిరింది.
 పుత్రాహంగా వకీలింటికి వెళ్ళేరు. అక్కడ

వకీలుగారిపై వేటుయాం లోకిసరవన్న పల్లి,
 సంగతిచెప్పే యెంటు దాకలైతరువాత
 కాపీతీసుకుని స్టేటు మెంటు తయారు

చెయ్యొచ్చునని ఆయనకు పదియాపా...ల
 ఫీజాయిచ్చి, పైకి వొచ్చి, మూరన్న చేత
 వేలముద్రలువేయించాడు. బయటకొచ్చేక

ప్రొద్దన్న

ఆటల తరువాత

పడుకొనేటప్పుడు

వల్లగా చేయినటువంటియు, నువ్వననతో
 గూడుకొన్నటువంటియు నైన
హిమాలయా
బుక్
పాడర్లను
వాడండి

రెండు దివ్యమైన **ఇలెగ్సామిక్** పాకర్లు

అన్నివిధ వాతావరణములలో చేర్చుమును కాపాడేటందుకు

HBP. 7-X80 TL

బాంబయ్ కంపెనీ లిమిటెడ్. లండన్ వారి తరఫున ఇండియాలో కేసుదేశములందీ

★ వేరుపురుగు ★

నూరన్న "బాబూగెండురూపాయిలిస్తారా? పండుక్కి అలుడొసాడు మా యమ్మకి నీలుకుజాక్కిలు కొంటాను." అన్నాడు.

"రెండురూపాయిలా! నువ్వు మాస్తూనే వున్నావు నీయూ ఖైయేలాగ కర్పయ్యేయో. వకీలుని అరగంట గుండకొడిలేనే గాని యా ఖైకి వోప్పకోలేదు. యింకా ఆయనకి పదిరూపాయిలు బాకీపెట్టెను. ఘోడుగారి సోదా వగైరాలకి నాచేతిరూపాయిచ్చేను. నువ్వువెళ్లు. నాపనులు మానుకుని సాయం కాలానికి యిలుచేగుంటాను. యీవేళ యిక్కడే వోవేలులో భోంచేస్తానని మా యింటిదగ్గర చెప్పి."

నూరన్న తనకు తెలిసినవాడుంటే అతనివద్ద అప్పుచేసి మంచి పట్టుజాకెట్టు కొని యింటికి వంపించి తాను కళ్లని కట్టేడు.

4

అలాగే నూరన్న కళ్లని కలి వొక చిన్నకుప్ప నూర్పించి, గాలికి బోయించి, ధాన్యం బండి కెత్తించి, యింటికి నుమారు రాత్రి పది గంటలకి వచ్చేడు. దారిలో, తనపైన అన్యాయంగా వచ్చిన తగాయిదా గురించే విచారిస్తూ వచ్చేడు. అతని భార్య వెంకటలక్ష్మి మేలుకుని వుంది. ధాన్యం కొట్లో బోయించి భార్య యిచ్చిన వేడినీళ్లతో స్నానం చేసి భోజనం చేస్తూవుండగా వెంకటలక్ష్మి భయపడుతూ సాయంకాలం పోలీసు కని స్టేబు లాచ్చి, మర్నాడు సాయంత్రం మాడు గంటలకి సంత బయలులో తప్పకుండా హాజరవాలనీ, ఘోడుగారి స్తున్నారనీ చెప్పి వెళ్లమని చెప్పి, యింతలో యేమిటని అడిగింది. జరిగినసంగతంతా భార్యతో చెప్పాడు నూరన్న.

"మామా! యీ తగువు పెద్దయ్యతో"

చెప్పితే ఆ సన్నాసిగాడి వోట్లో గడ్డెట్టి బుద్ధి వెళ్లాడు. ఆ పాపిష్టాడు సరవన్న కౌటికం గు కల్లినావు" అంది వెంకటలక్ష్మి

"సన్నాసి, నీ వ్యయ, కిరిమివేలు, సేసేకు. పెద్దయ్య గుమ్మం దాటి బెటి కల్లనో జేటి సేస్తాడు? సరవన్నకి కొరట్ల యెవ్వారాలు బాగా తెల్పు. అయినా రేపు ఘోడ్లొచ్చే లింతరవాత యీ గోరం పెద్దయ్య వెలిసేస్తాను." నూరన్న కళ్ళానికి వెళ్లిపోయేడు.

మర్నాడు సాయంకాలం వెకిలు మీద ఘోడుగారు వచ్చిసరికి నూరన్న సంత బయలులో హాజరుగావున్నాడు. సన్నాసిని తిన్నగా తగాయిదా పోలానికి రమ్మని వొకపసుపుల కాపుకు (రాడిచేత కబురంపి, వీరిద్దరూ అక్కడికి రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో వున్న పోలాని కి వెళ్ళేరు. ఘోడు పోలంగట్టు మీద యీ చివర నుంచా చివరకి నడిచి వచ్చి—అన్నాడు.

"నూరన్నా! కొత్త గట్టు వేసేవే. వేసి నప్పుడు సన్యాసిలో చెప్పేవా, అతిజిష్ట పడ్డాడా?"

"నాగట్టు వేసు బాగు నేను కోడాని కతగాడివ్వుమేటి బాబూ. అయినా సన్నాసిలో వేప్పేయేసి నాను."

"అయితే అత డడ్డపడలేదా?"
"నేరుబాబూ."

"అయితే అప్పుడు తను అడ్డెవట్టు, అప్పుడు నువ్వు, కూలివాళ్ళూ అతణ్ణి మెడపట్టి గంటివేసి నానాతిట్టూ తిట్టినట్టూ ఫీర్యాదు చేసే జే. అడుగో సన్యాసి వోస్తున్నాడు. అతణ్ణి కూడా దర్యాప్తు చేస్తాం". యింతలో సన్యాసి వచ్చాడు. ఘోడు "ఏమాయ్! సరవన్న యొక్కడకి?" అని అడిగాడు.

"నాకు తెల్లబాబూ."
"అయితే నీ ఫీర్యాదులో సంగతులన్నీ నిజమేనా?"

"నిజమే బాబూ"
"నాకు తెలవరా?"

"నా నొక్కణ్ణి వుంటే యీ మాయ దారి పనిసేసినాడు."

అప్పుడు నూరన్న "సన్నాసి మలచ్చింమీద నిలబడున్నావు. అబద్ధాలాడితే తలపగులుద్ది." అనగానే ఘోడు, "చుక్! మేం దర్యాప్తు చేస్తూవుంటే మధ్యనీకావే మిటి? నువ్వీలాగారా" అని కొంతదూరం తీసుకొని వెళ్ళిన—

"నూరన్నా! నువ్వు అతడి పాలం

ఆక్రమించినట్లు నిదర్శనా లు చాలా వున్నాయి. ఏమంటావు?"

"అంతా అబద్ధం బాబూ. అమ్మోరి గుళ్ళో పెమాణంసేస్తాను. దేముడితోడు."

"అమ్మోరు, దేవుళ్ళూ యీ లోకాల్లో పలుకుతారబోయ్. కీలకం అంతా మన దర్యాప్తు రిపోర్టులో వుంది. అటుపై గంధం అంతా దానిపైని ఆధారపడుతుంది"

"తను వెల వెలగైతే అలాగ సేస్తాను బాబూ. రచ్చించాలి."

"ఘోడు అతనితో ఏదో చెప్పి గట్టిగా, "సరే నువ్వు, ఇంటికి వెళ్లి ఏమి చెప్పకుంటావో అంతా రాయించి వొక కవరులో పెట్టి తీసుకునిరా. యీలోవున్న సన్యాసిని కూడా దర్యాప్తుచేసి రిపోర్టు రాస్తాను."

సన్యాసి దగ్గర కొచ్చి, "ఏమాయ్! సాక్ష్యం లేని ఫీర్యాదు చేస్తావా? మరో తగు ముషిని రచ్చకీడుస్తావా! జాగ్రత్త! ఫాల్సు రిపోర్టు కింద నిన్నిప్పుడే యెరస్సు చేసి కొట్టో వేస్తా" సనేసరికి సన్యాసి గడ గడలాడిపోయాడు "సి త్రిం! రచ్చించినా, సంపినా తంకే వెబువులు. ఏటి వెయ్యి మంటే అది సేస్తాను. రచ్చించాలి." అనే సరికి సనేసని అతనితో కూడా కొంతసేపు మాట్లాడి అతన్ని కూడా యింటికి వంపి బాట్ల తిరిగి వచ్చేసరికి తన రిపోర్టు వ్రాసుకుని వాల్చిచ్చిన కాయితాలు జేబులో వేసుకుని, కుడిగా రాజపురం వేపు వెకిలు రిప్పేడు ఘోడు.

సన్యాసి యింటికి గాని, పోలానికి గాని వెళ్ళాలంటే పెద్దయ్య యింటి మందునుంచే వెళ్ళాలి. నూరన్న భార్య పెద్దయ్యతో ఆనాటి సాయంకాలం మే జరిగినదంతా చెప్పి యేడ్చింది. మర్నాడు సన్యాసి పోలాని కెళ్ళుంటే దారిలో పెద్దయ్య పిలిచి యీ విషయం అడిగేసరికి సన్యాసి కొంచెం చిరాకుగా "బూబి నూరన్నా (కమిస్తే వొలకంటానా?" అన్నాడు.

"అయితే దావా తెచ్చేవా? సరవన్న సలహాయేనా?" అన్నాడు పెద్దయ్య.

"ఆ! ఎవరికి కోరటు బోగట్టాలు తెలిసే ఆరి సలహా. వసుంది. యెల్లోతో."

అతనితో అప్పట్లో మాట్లాడితే కార్యం లేదని తరవాత నూరన్నతో చెప్పేడు పెద్దయ్య.

5

పండుక్కి నూరన్న అట్లడు రామ మోహన్ వచ్చేడు. అతడు ఆనర్పు చదువుతున్నాడు. నూరన్న కూతురు పద్మ కూడా ఎనిమిదో క్లాసువరకూ చదువుకుంది. పెద్దయ్య దగ్గర అమరం కూడా చదివింది. పురాణాలు చదివి

అబలసుధ

ప్రతి మనుషు వ్యాధులు ఆకాలం హిష్టు, ముతకబద్ధము, ముతుకాల, ఒడదనోప్పులు, కలనోప్పి, గుండెదడ కాకు లాగుట, మనస్తిమితము లేకపోవుట, విడవట్ట కుండుట, నడుమునోప్పులు, బలహీనత, మలబద్ధము, హిస్టిరియా మొ॥ హరించును.

నీసా రు. 3/- వి. కి. ఆ 0-14-0.

ఇండియన్ మెడిసికల్ కళాశాస్త్ర, ంక్షి టాకీను రోడ్డు - విజయవాడ-2.

అర్థం చెప్పగలడు. పండుగరోజుల్లో అతడక్కడికి వెళ్ళకుండా అత్తవారింట్లోనే కాలం గడిపేడు. తనవు సంగతి తన మామ చెబితే మక్కనమునాడు రాజపురం వెళ్ళి పోలీసు సేదనులో అడిగాడు. సివిలు సేవరిని కంప్లెయింటు రిఫరు చేసి నట్టు తెలిసింది. యింటికొచ్చి పోలీసు భయంలేదని చెప్పేసరికి అందరూ సంతోషించారు. కాని ఆరోజునే బేలామీను వొచ్చి సివిలుకోర్టు సమను లందజేసేడు.

పండగ వెళ్ళింది. నాయిదా ముందు రోజున సన్యాసి సరవన్న యింటి కల్లి పోలీసువాళ్ళు నీళ్ళు కాళ్ళు సేదనుకు నిష్కారంగా మాటాడేడు. అందుకు ముఖ్య కారణం సాక్ష్యంలేదని సన్యాసి చెప్పడమేనంటూ, సబిస్ సైక్లరు రాకుండా పోయే దర్శాపుకి రావడం, ఆ సమయానికి తాను పూజోత్సవం అన్నీ కలిపేయని చెబుతూ, నూరన్న దావా పాలం దున్నకుండా, ఎట్టి పైరూ ఆ పాలంలో పండించకుండా యింజంక్షను ఆర్డరు వేయిస్తానని చెప్పి సరవన్న అతిబిడ్డ సముదాయం చేడు. అట్టి ఆర్డరు నూరన్న తరపున కూడా యిప్పిస్తానని అతన్ని కూడా సంతోష పెట్టేడు. పుభయాలనీ కోర్టు రొంపిలో మొలబంటివరకూ దింపేడు. కేసు హియరింగుకి రాకుండా వొక సంవత్సరం వాయిదాలు పడ్డాయి. చివరికి మున్యబుగారు కర్చులతో సహా, గత రెండు సంవత్సరాల ఫల సాయంతో కూడా నూరన్న పక్షంగా డిక్రీ యిచ్చారు. నూరన్నకి, సన్యాసికి చెరి రెండేసి వేలు, వాయిదాలు, స్టాంపు ఖర్చులు, కోర్టు జూలు, బేటాలు, లోకలిస స్పెక్షనులు, వగైరా పట్టిక ప్రెయివేటు కర్చులకింద ఖర్చయ్యాయి. సన్యాసి తరపున ముగ్గురు సాక్షులను సరవన్న కుదిర్చినా కోర్టువారు నమ్మకుండా ప్రైవేట్ కారం డిక్రీ యిచ్చారు. కేసు మొదటిలో సన్యాసికి, నూరన్న తన పాలం ఆక్రమించేదా, లేదా అని అనుమానం వుండేది కాని రానురాను నూరన్న తన పాలం ఆక్రమించేడనే నమ్మకం కలిగి, ఎవరెంత చెప్పినా, నిదర్శనాలు చూపించినా వినలేదు.

డిక్రీ మాట విని గోలపెడుతూ సరవన్న దగ్గరికి వెళ్ళి సన్యాసి నామామటలూ ఆసదానికీ మొదలు పెట్టేసరికి సరవన్న, "కోర్టులను యేమిటోయ్! దీనిమీద కోర్టులేదు. మన మెక్కడికీ వెళ్ళక్కరలేదు. రాజపురంలోనే వుంది. కేసే అప్పీలు దాఖలైయించి కర్చులతో సహా రాబట్టుదాం. నువ్వు జంకితే చెప్పలేను గాని మనకేసు బలమేనది. అప్పీలులో తప్పకుండా గెలుస్తాం."

అప్పీలు సేసరికి సన్యాసి "యిప్పటికే రెండు వేలయింది. యింట్లో వున్న పూసా అమేను, మిగిలిన భూమిలో సంగోరు తాకట్టెట్టే మల్లొకోరటూ బాబూ."

"అయితే నీ కర్కం. నూరన్న డిక్రీ అమలు చేసి గత రెండేళ్ళ ఫలనాయంకి దావా పడేసి నీ కొంపాగోడి వేలాం వేయించేస్తాడు. ఆలోచించుకో నీ యిష్టం."

ఇంక సన్యాసి లాంగిబోయి అప్పీలుకు కావలసిన డబ్బు బాగ్ర త్రచేసి సరవన్న కిచ్చేడు. యీ అప్పీలు మరి రెండేళ్ళు నడిచి, ప్రాసీజరులో ఏవో లోపాలూ చేయని మళ్ళా కిందకోర్టుకి వు సర్వీచారణ కొచ్చింది. అంతటితో సన్యాసి సాఫ్ట్ బోయేడు. నూరన్న అప్పీలు పాలై బోయేడు.

ఇదంతా చూసి సహించలేక పెద్దయ్య వొకనాడు సరవన్న యింటికి వెళ్ళేడు. అతిబిడ్డ దూరం నించి, చూసి, సరవన్న వొకచాపవేసి దయచెయ్యాలని ఆహ్వానించేడు. కూర్చున్న తరవాత సరవన్న -

"ఏమిటా గ దయచేసేరు పెద్దయ్యగారు?"

"సరవన్న గారూ! ఆ సన్యాసి కి, నూరన్న కి తనవు యెంతకాలం పెంచుతారు? సన్యాసి ఆస్తి పండులాంటిది భస్మమైపోయింది. నూరన్న అప్పీలు పాలై బోతున్నాడు."

"నేనేంజేసేదీ? ముసల్దీవుత్తి చేసుకుంటూ యీలాటివి వొస్తే సలహాయపడతావేనా?"

"సరే వేవొక విషయం అడుగుతాను చెప్పండి. నిజంగా నూరన్న, సన్యాసి పాలం ఆక్రమించేదా?"

"నాకేం తెలుసు? వొకనాడు తనకట్టి అనుమానం వుందని నాతో చెబితే, బోసీ వోయ్ మాడడుగుల కదా పూరుకో అన్నాను. ఇంకా నన్ను పట్టుకుంటే వృత్తిభర్తం ప్రకారం సలహాయచ్చేను."

"నూరన్న కి మీ కేక గూ సలహాయచ్చారు? అదీ వృత్తిభర్తం మేనా?"

"అ! ఎవరడిగి తేవాళ్ళకి తగిన సలహాయవ్వాలి ముసల్దీ అన్నవాడు."

"మహా గొప్పవృత్తియ్యో! సరే నేను చెప్పేది అడుగుకుండా సాంతంగా విన ఆ సైని మీకు అంతరాత్మ ఎలా చెబితే అలాగ చెయ్యండి. మొదట సన్యాసి బుర్రలో మీరే యీ అనుమానం పెట్టారు. అమాయకుల్ని యిద్దరినీ పట్టుకుని వేరు పురుగులాగ వాళ్ళి ససారాలు పిప్పిచేసారు. యింకా చెయ్యబోతున్నారు. మీకుకోసం రాకపోతే చెబుతాను. వాళ్ళవునురు మీకు బాగా తగిలింది. యిప్పటికైనా మీరు పట్టకోకపోతే యింకా బెడనికొడుతుంది. మీకా పిల్లలు లేక, పెంచుకున్న కొడుకు

మూలు సైనలు చదువుతూ నిరుడు పండుగ రోజున చాటాతుగా బోయేడు. మీ యీలాలు మాస్తే ఆరు నెలలయింది పక్షి వాతంతో మంచమెక్కేరు. మీ అక్క గారు వొచ్చి యిల్లు మాడకపోతే మీ గతేం గాను? ఆమె మీకు చేస్తున్న సహాయానికి నన్ను డిగితే. ఆమె కు మారుణ్ణి మీరు బాగు చేసి చదువు చెప్పించండి. యేదో తగు మాత్రం ఆస్తి సంపాదించేరు. కొంతడబ్బు నిలవ చేసేరు. యింకా యెవరికోసం యీ మాయవృత్తి చేసి నెత్తురుకూడు తింటారు? యిప్పటికైనా నామాట విని ఆ అమాయకు లిద్దరికి రాజ్ చెయ్యండి. నేను వాళ్ళని పిలిచి చెప్పతాను. బాగా ఆలోచించుకోండి." పెద్దయ్య యీలా చెప్పి యింటి క్కేడు.

యిదింతా సరవన్న అక్క గారు విని పెద్దయ్య వెళ్ళింతరవాత,

"తమ్ముడా! పెద్దయ్య చెప్పినట్టు నీ కేమిటి లోపం? అడ్డమైన వాళ్ళ వేసకాలా కాయితాల కట్టులపట్టుకుని దినమ సమాసం తిరగడమెందుకు? యింటిపట్టన కూచుని వ్యవసాయం చేయించుకుంటూ హాయిగా కాలం వెళ్ళుచున్నారా? నీ పెళ్ళానికి మంచి మందిప్పించడానికి కూడా నీకు తీరుబాటులేదీ, అదెలా గడుస్తున్నాదో నీకేం తెలుసు? దాని పూజకూడా నీకు చేటు తెస్తుంది." అని బోధించింది.

ఆరాత్రి సరవన్న కిని ద్రలేడు. మరి మాడు రోజులు రాజపురం వెళ్ళకుండా యింట్లోనే వుండి, దీర్ఘాలోచనలో పడిపోయాడు. నాలుగోనాడు పెద్దయ్య దగ్గర కల్లి, సన్యాసిని, నూరన్న ని పిలిపించి, పెద్దయ్య సహాయంతో వాళ్ళిద్దరినీ వొప్పించి రాజ్ చెయించి ఆనాడే కోర్టులో రాజ్ నామా దాఖలు చేయించి దావా విత్త్రా చేయించేడు. నూరన్న కి దావా కర్చులలో సగం యిచ్చుకోడానికి సన్యాసి వొప్పకున్నాడు. పెద్దయ్య తన తాలూకు భూమిలో పడక రాలు సన్యాసికి తక్కువ కిస్తుకిచ్చి, పంటలో కొంత యేటేటా నూరన్న కి బాక్కి కింద జమకట్టడానికి వొప్పించేరు. ఆరోజు నుంచీ రాజపురంలో ఆఫీసు మూసివేసేడు సరవన్న.

కు మ్మ ★ బొ లి

వగైరా మేహమచ్చులు, సెగ, సహాయ వ్యాధులకు, గ్యారంటీ చికిత్స, క్యాటల లాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిస్టర్డు) "భాస్కర" ప్రాజెక్టు గోపాల పురం, తూ. గోదావరి.